

El Poble Català

Els homes de bon sentit d'Esquerra Republicana de Catalunya no acceptem -ni provisionalment- cap governador general ni altra cosa que el Govern de la Generalitat.

Periòdic (que ja en la clandestinitat fou) portantveu de l'O. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya a França
... els homes al servei del partit, i no el partit al servei dels homes

Es publica els 15 i 30 de cada mes

Director Polític: Andreu CLARET - Director: Lluís CAPDEVILA - Redactor en cap: Salvador PERARNAU

1945 Any de la victòria! Visca Catalunya Republicana

EDITORIAL

ANY NOU

Catalunya! És el primer crit que ens surt dels llavis en començar l'any nou, l'any de la VICTÒRIA. Catalunya! Aquelles terres mares de la nostra raça. Aquelles terres mares de tots els nostres anhels i de totes lls nostres voluntats. Aquelles planures, aquelles valls i aquelles muntanyes que tenen un color tan nostre. Catalunya, atravesada per quatre rius des-sota el Pireneu com les quatre barres que atravessen el seu escut triomfal. El nostre primer pensament és per ella i per a tots els nostres germans catalans que ens esperen. Salut, Catalunya! Salut, any nou que ens hi tornaràs!

Un proverbi vell diu: «Any nou, vida nova». Cal que facin nova vida els equivocats; cal que facin nova vida els que l'han mal menada. Però els catalans, pensin com pensin, que s'han esforçat sempre per Catalunya, que han sentit sempre batre el cor pronunciant aquest nom sagrat, per aquests no compta l'adagi. Aquests solament els cal refermar la seva voluntat.

L'Any nou que comença d'urà la pau al món. Aquesta nit tenebrosa, plena d'ombres sinistres, que s'ha arrossegat sagnant damunt els homes, ja comença a frondre's. L'alba triomfal ja comença a somriure enllà dels horitzons. El campanar del Temps ja ha donat l'hora de la redempció. Els Hitlers i els Himlers, els Mussolini i els Franco, aquestes ombres sinistres que s'han passejat com llops fametencs sobre la terra, ja busquen endebades el cau per a abscondir-se. La claror de l'alba que apunta els fa por. El primer raig de sol que arribi els ferirà com un glavi de foc.

Però per aquests moments heroics i joiosos que s'acosten, cal estar tots units. Ens espera una tasca àrdua a fer: hem de netejar la casa i posar totes les coses al seu lloc. Ens unirem i farem bé la tasca si tenim el cor i els ulls fets en Catalunya.

Salut, Catalunya! Salut, any nou que comences amb un trenc d'alba de LLIBERTAT!

LA MASCOTA DE LA REVOLUCIO

El mes petit de tots

Es la mascota de la nostra guerra i de la nostra revolució. Tots els infants catalans el coneixen. És el seu capità. En cada casa n'hi ha un. Tots el homes lluiten per ell. El nostre poble ha lluitat i lluita per als seus fills, per als seus petits; per a les generes futures. Catalunya és un poble petit amb una grandesa d'ànima admirable: la grandesa de pensar en EL MES PETIT DE TOTS. Catalunya és un poble gran en la història i en la cultura universal. La seva bandera ha triomfat i triomfarà sempre perquè els catalans la porten desplegada en l'ànima. Fins la hi porta EL MES PETIT DE TOTS que és el capità dels nostres afalacs i de les nostres il·lusions a qui esperen els més grans llorers i les més grans victòries.

INTENCIONS

EL POETA

Alta la nit, i el poble —un petit poble de l'Ariège, voltat de muntanyes i d'aigües en llibertat— embolcallat en un gran silenci.

Aquest és un petit poble de l'Ariège, voltat de muntanyes que ara s'han posat una caputxa de neu. Aquest és un petit poble de l'Ariège, proper a la frontera d'Espanya. Aquesta és una nit de dissabte, alta ja la nit, i al poble tan sols s'oeix la remor somorta del riu, que canta sota la pallida claror dels estels i totes les finestres, excepte una, són fosques. La finestra il·luminada en la nit de poble —aquestes nits de poble, tan belles tan evocadores, en les quals el silenci esdevé sonor de tantes petites remors: el vent entre les branques dels arbres, el vol d'una au nocturna, la veu de les hores...— és la de la cambra del mestre.

Jo sempre he sentit un gran respecte, una estima profunda envers aquests homes —els mestres

d'escola— que al meu país són mal pagats, convertits en tipus comuns pels saineters cretins, malviuen en un poble oblidat. (1) L'estima profunda que he sentit sempre envers aquests homes abnegats em féu lligar amistat amb Lluís Bello, l'autor de «Viaje por las escuelas de España», exemple de cavallers i d'escriptors que morí orgullosament, dignament, magníficament pobre.

La nit del dissabte el mestre d'aquest petit i bell poble de l'Ariège pot permetre's el luxe d'allitar-se tard. La nit del dissabte el mestre d'aquest petit i bell poble de l'Ariège contesta la seva correspondència, redacta una revista —«Era bouts d'era mountanno»— que cal traduir «La veu de la muntanya»— en la qual fa obra d'intel·ligència i de bondat, escriu els seus versos que després, de tan en tan, aplegarà en volums.

Segueix a la pàgina 2

AQUEST ANY NOU...

Any nou, desitjos vells. En cada cosa trobem un nou encis i un nou sentit però, ens resta el perfum d'aquella rosa que un jorn llunyà ens esclatava al pit.

Any nou, desitjos vells! Jo encara voldria haver posat la sabata al balcó i quan el dia de Nadal sortia haver-la trobat plena de sucre d'il·lusió.

Però, aquest any nou que ara comença assolirà un altre desig vell: els catalans tindrem la joia immensa de veure Catalunya dessorat un sol novell.

Un sol que esclatarà totes les roses i omplenarà la terra de claror i ferà reverdir totes les coses en un esclat de resurrecció.

Aquest any nou ens obrirà la porta i un nou alè ens farà batre el pols i l'abraçada serà encara més forta i el bes de Farribada molt més dolç.

Aquest any nou ens vé com un navili que ha traspasat la tempestat furient va carregat de penes de l'exili i poc a poc les va llesant al vent.

Emplena els pals de gallardets de joia i els mariners comencen la cançó; és un fadri que arriba per la noia i fent bracet la duu a festa major.

Aquest any nou duu tot ço que hom espera ço que en el cor hem cobejat tan viu Potser serà en plena primavera potser com fruit madur en ple estiu.

Aquest any nou és l'any de la victòria ho diu el vent que vé de terra endins ho dirà un jorn esplendorós de glòria amb un esclat de lliris com clarins.

Aquest any nou fa tremolar la branca que duu per fruit el sommi més preuat pareu la taula amb la tovalla blanca que el pa del sommi es fa realitat.

I Catalunya s'omplirà de festa i el goig intern el cor farà estremir; aquest any nou durà tanta ginesta que cada cim riurà com un mati.

Salut, any nou! T'obrim el cor i els braços i mil banderes dretes cap al cel, El vell desig que ens ha guiat els passos arriba clar, brillant com un estel.

SALVADOR PERARNAU

UNIÓ
FORÇA
DE LA
VICTÒRIA
S. R. de C.

Catalunya triomfant!

tornarà a ésser rica i plena